

Posudek na bakalářskou práci Františky Kašparové **Studie ekologických charakteristik invazního druhu *Chenopodium pumilio* R.Br.**

Práce se skládá ze dvou částí: v podstatě literární rešerše (na 16 str.) a orientační a předběžné studie vybraných charakteristik druhu, především klíčení a relativní růstové rychlosti (11 str.) + společného seznamu literatury. To samo o sobě je v pořádku, ale obě části měly být nějak rozumně propojeny. Takto vystupují jako dvě nezávislé práce a mnoho informací, zvláště v úvodních obecných částech se zbytečně opakuje (některé dokonce třikrát). Jinak téma je to pěkné a zkoumaný druh je ekologicky velmi zajímavý.

Musím bohužel konstatovat, že rešeršní část se mi nelíbí. Úvod je spíše předmluvou. Zvláště kapitoly 1. a 2., týkající se obecně invazí, jsou snůškou dosti neutříděných informací. Charakterizoval bych to asi tak, že je zmíněno od každého něco a od ničeho nic pořádně. V práci se objevuje řada nepřesností a poněkud schematizovaných a zjednodušených tvrzení. Text není příliš vnitřně logicky propojený. Tvrdit, že od r. 1980 ve světě vzniklo 15 souborných publikací na téma invaze, dvě knihy a dva nové časopisy je opravdu odvážně podaná statistika. Mělo být řečeno, že seznam mezinárodních projektů na str. 3 je jen výběrem. Popis 4 druhů sv. *Polygonion avicularis* je nadbytečný, stejně tak poněkud triviální popisy rodů nebo čeledí.

Další dílčí poznámky:

Název práce je poněkud nadnesený: Studie VYBRANÝCH ekologických charakteristik... by bylo asi vhodnější.

Termín „cizorodý“ druh se mi nelíbí, navíc je zbytečný, když si vystačíme se zavedeným „cizí“ či „nepůvodní“.

Není pravda, že cizí druhy bývají spíše klonální s krátkodobou semennou bankou. To platí jen pro určitou skupinu.

Hodně informací je nekriticky nebo neúplně přejímáno. Např. Pyšek et Sádlo (2004) neuvádějí, že „u nás jsou zvýhodněny časně kvetoucí druhy oproti druhům kvetoucím ve vegetační sezóně později“. Je to jen část pravdy, protože mezi invazními druhy jsou na druhé straně i ty, které kvetou a plodí později, než většina domácích.

Str. 9: Pokud je druh invazní, je i naturalizovaný. Z toho vyplývá, že druhů r. *Amaranthus* je u nás naturalizováno 5 (nikoliv 3) a z nich jsou 2 invazní.

První sběr *Ch.p.* až v r. 1980 je zřejmě překlepem (str. 12).

Proč byla v experimentu s klíčením použita konstantní teplota 25 stupňů, když jinde se píše, že jsou optimální pro klíčení střídavé teploty?

Proč byly použity neobvykle malé velikosti fytoecologických snímků – jen 0.5 x 0.5 m? Ve výsledkové části se sice čtenář dozví o průkaznosti či neprůkaznosti vlivu substrátu a hnojení na klíčení, ale ne o vlastní klíčivosti (chybí naměřené hodnoty).

Popis Obr. 3 (nepřímá gradientová analýza) tvrdí opak, než vlastní obrázek: Výskyt *Ch.p.* velmi úzce koreluje s výskytem *Poa annua*, nikoliv „negativně“, jak je psáno.

Tvrzení, že první ordinační osou lze proložit gradient zapojenosti vegetace, by se dalo poměrně lehce doložit. Táži se jak?

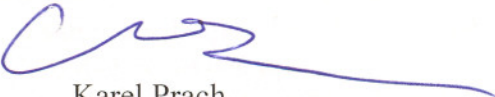
Jak autorka definuje jí použitý termín „hustota rozmístění“? Zřejmě se ale jedná o jednoduchý počet semen (semenáčeků) a stačí tedy napsat počáteční hustota, jak mi vyplynulo z kontextu.

K formální stránce práce:

Někde chybí u konkrétních údajů pramen (str. 4 aj.). U informací o konkrétních druzích z práce Mlíkovský a Stýblo (2006) měli být uvedeni autoři příslušných statí, nikoliv editoři. Proč autorka píše důsledně za et al.. dvě tečky? Formální úprava je místy nejednotná. Drobné nepřesnosti jsou v seznamu literatury. Pochybuji, že autorka všechny citované práce skutečně viděla (např. Beadle et al. 1960), ale třeba ano. Popisy k obrázkům patří pod obrázky. U Tab. 2 chybí vysvětlivky, čtenář musí pracně hledat vysvětlení symbolů v textu.

Celkově hodnotím práci velmi dobře v případě výjimečně zdařilé obhajoby.

V Třeboni, 20.1.2008

Karel Prach